

1. Mosebok 9

Gud gjør en pakt med Noah -1.Mos. 8,20 - 9,17

Noen sider ved denne pakten:

Den er fra Gud til Noah og alle hans barn.

Den gjelder også dyrene.

Årstidene skal ikke opphøre så lenge jorden består.

Den oppretter lov og rett. Samfunnets ansvar for å beskytte liv og styre seg selv.

Den gjentar befalingen til Adam og Eva om å fylle jorden og legg den under seg.

Den gir mennesker fisk, fugl og dyr til mat, men forbyr spising av blodet.

Pakten gjelder evigt. Regnbuen er paktstegnet.

8,21 Mennesker har vist seg å ikke kunne styre seg selv under de rammene Herren ga Adam og hans etterkommere. Det ser ut som de ikke hadde annet enn sin egen samvittighet til å styre seg - at det ikke hadde vært noe styresett for å beskytte mennesker mot sin egen ondskap. (Se 1.Peter 2,13-14, og 1. Joh. 5,19)

9,1 Velsigne....Gud kommer Noah og sønnene til hjelp for at Guds hensikt med mennesker kan fullføres. Hans kjærlighet vises gjennom at Han gir dem nye muligheter dog med endret rammer.

v.2-3 Mennesker hadde ikke lov å spise kjøtt før etter storflommen. Et magrere jordsmonn og harde klimatiske forhold kan være årsaker til denne tillatelsen\befaling til å spise kjøtt.

De ville dyrene\fugler\fisker får frykt for mennesker fra Gud, både for deres egen beskyttelse og for at mennesker ikke trenger å frykte dem mer enn måtelig. Gud beskytter dyrene fra å forgripe seg på mennesker, som ville vært brudd på skaperordningen.

Forholdet mellom mennesker og dyr, og mellom dyrene, vil blir gjenopprettet en dag - Jesaja 11,6-9. Husk at det var syndefallet som ødela for dyreriket.

v. 4 Humane avlivingsmetoder er påbudt her. Betydningen av blodet er understreket. At Jesus gav Sitt blod for oss er synonymt med at Han gav Sitt liv for oss.

v. 5 Både dyr og mennesker blir holdt ansvarlig for drap på mennesker.

«hvert menneskes bror» = samfunnet

v. 6 Gjelder fortsatt. Samfunnet skal ha rettferdige lover som beskytter oss fra vår egen ondskap. Dødsstraff her representerer den ytterste grensen for lovhåndhevelse. Mennesker er skapt i Guds bilde. Vi har rettigheter som er gitt oss av Gud, ikke av staten eller FN.

v. 7 Det var en befaling som ga håp til Noah og sønnene. Jorda var ødelagt og alt liv utslettet, men det begynte å spire og gro. Det var en ny start som skulle lykkes takket være Guds velsigning.

Les. v. 8-17 i sammenheng.

Regnbuen skal minne Gud om Hans pakt med alle mennesker, frelst eller ufrelst, og alle dyrene. Regnbuen synes i forbindelse med regn, så det er et treffende tegn.

Regnbuen for oss er tegn på Guds nåde som varer evig. Sjekk Åpenbaring 4,3 og 10,1 og Esekiel 1,28

Regnbuen kalles et paktstegn.

Dåp og nadverd er også paktstegn – tegn som er knyttet til et løfte fra Gud.

Troen griper fatt i løftene som er knyttet til tegnet.

v. 18-27 Bibelen forteller det som det er....

Vel å merke....

Historien her går spesielt ut over Kanaan, sønn til Kam. Han var far til Kanaanittene som Moses forberedte Israels barn til å kjempe mot på den tid han skrev dette ned, dvs. under ørkenvandringen.

Hvis mennesker hadde skrevet denne bok, så hadde de helst ikke nevnt denne hendelsen. Noah var tross alt helten! Eller...kanskje de ville skrevet mye mer i detalj, som de gjør i den moderne ukepressen.

Gud skriver dette gjennom Moses for å minne oss om at alle mennesker er syndere. En ny start har ikke forandret på menneskers tilbøyelighet til synd.

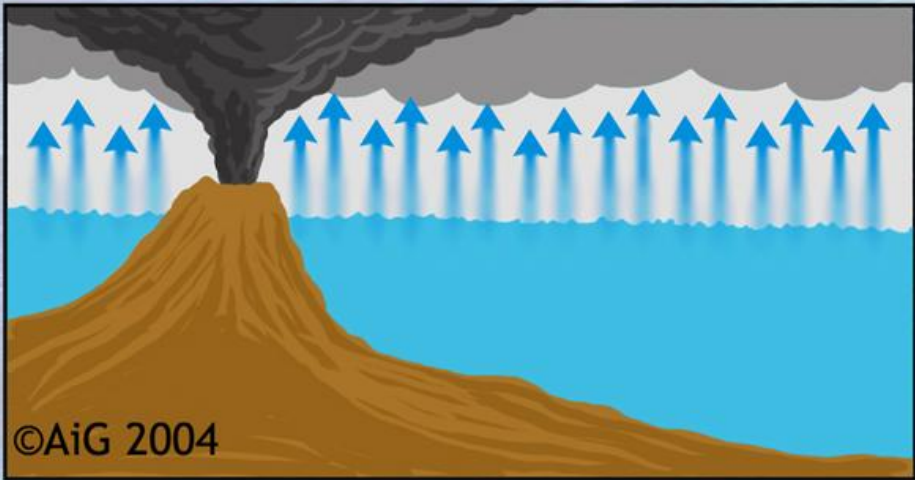
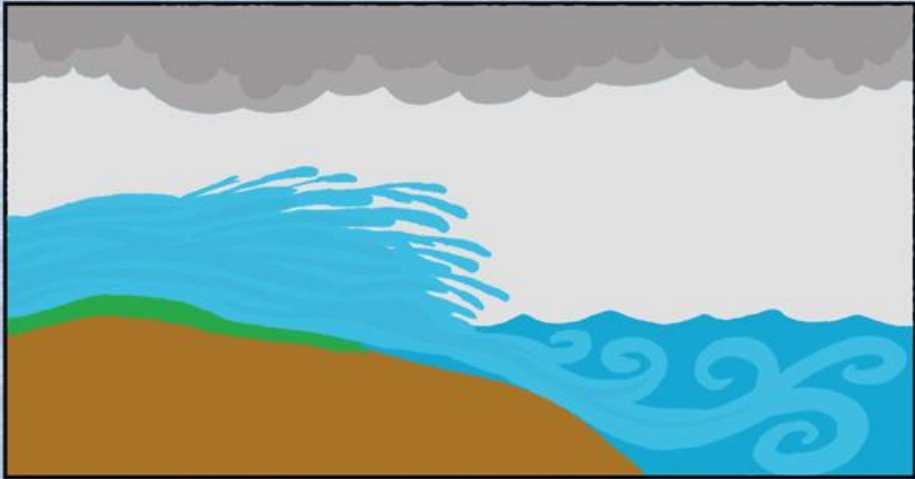
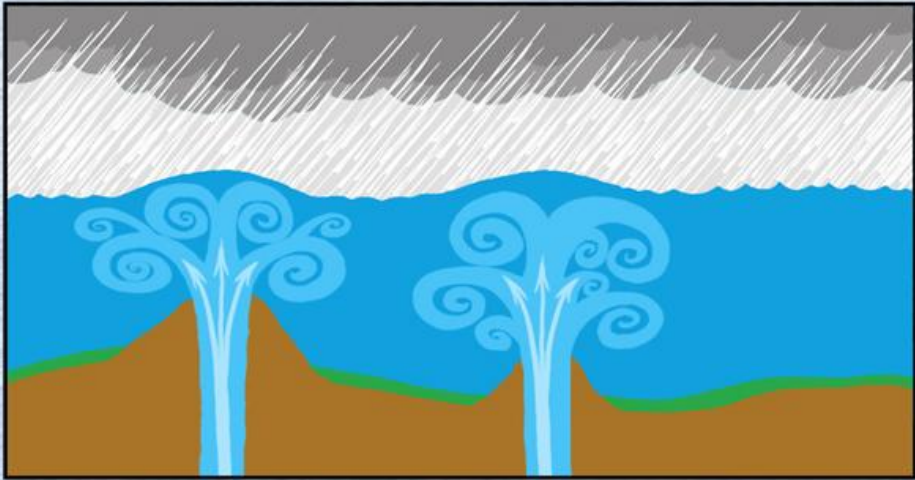
Forbannelsen på Kanaan har overhodet ikke noe med svart hudfarge å gjøre. Det er mange i verden som har den misoppfatningen.

v. 28-29 Noah levde omtrent til Abrahams fødsel (ca. 2000 år før Kristus). Han hadde et spennende liv!!!

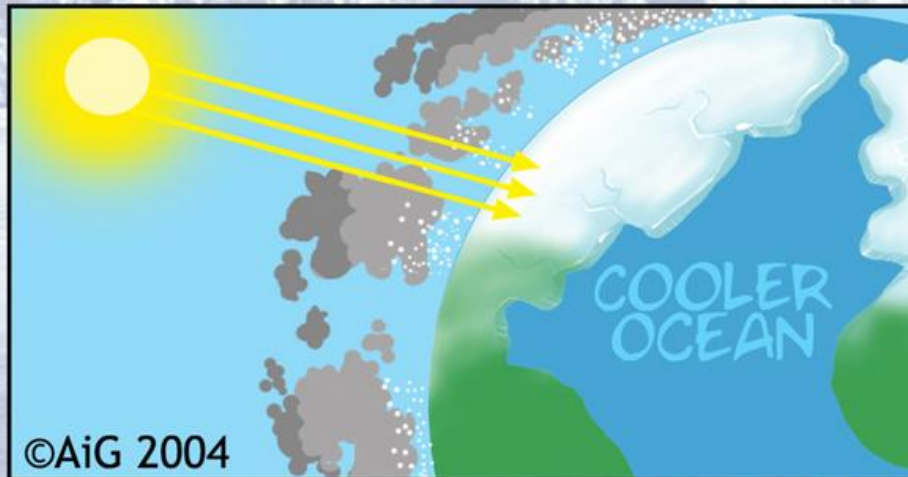
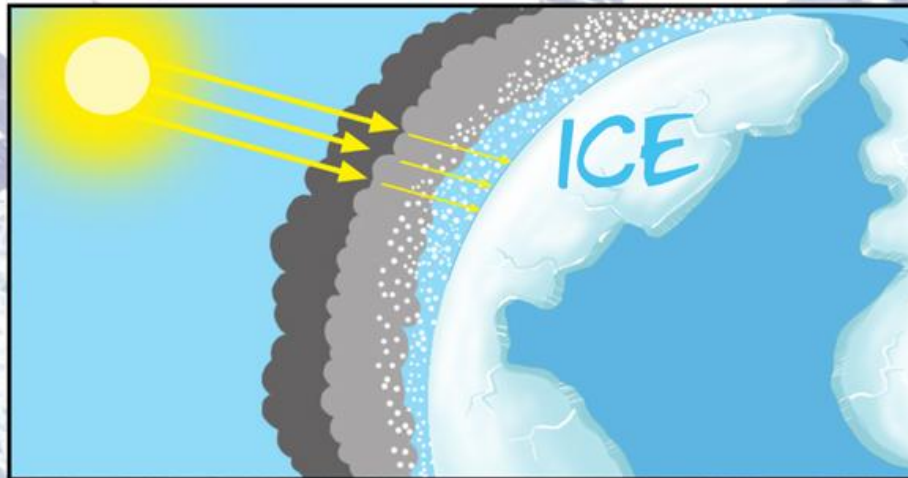
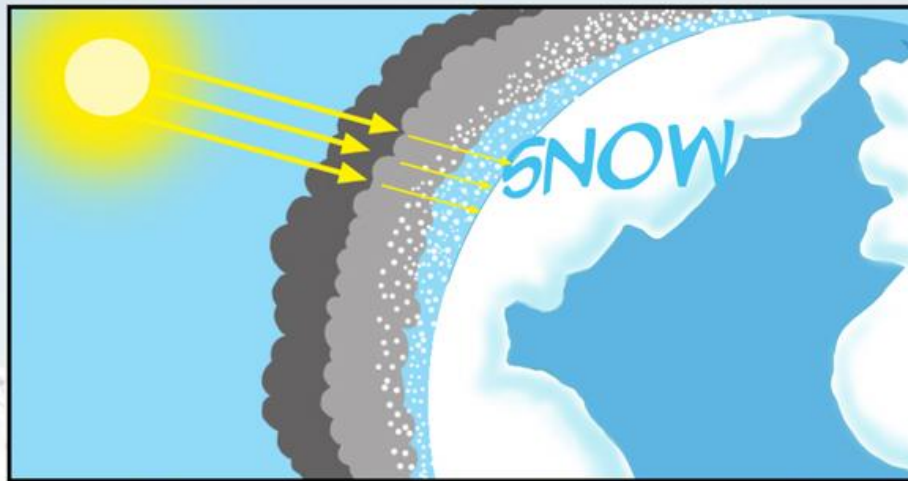
1. Mosebok 10, 1a – Avslutning på den fjerde «toledoth» som er signert Sem, Kam, og Jafet. Sem skriver den femte «toledoth».

Det er viktig å forstå istida i sammenheng med historie som nedskrevet i Bibelen. Mange teorier om istida verserer i akademiske kretser men Bibelen alene gir oss grunnlaget for å kunne forstå mekanismene som gjorde istida mulig.

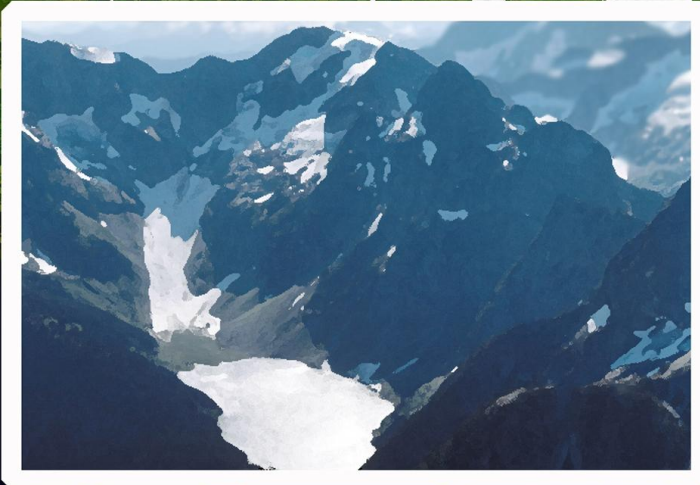

©AiG 2004

©AiG 2004

©AiG 2004